

Եկեք ինձի, բոլոր յոզնած ու քանապոսումներ...

Մայրթևու 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Հայիս, 2020թ.
N 4 (121)

Հայիս 1 փետրվար 2009թ. Հայիսիս

ՀՈՐԴՈՐ ԱՍՏԾՈՒ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ
ՏԽՐՈՒԹՅՈՒՆՆԻՑ ԴԵՊՒ ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ
ԶԳՏԻՐ ՔՈ ԱՂՈԹՔԻ ԻՐԱԿԱՆԱՑՄԱՆԸ

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հայիս, 2020թ. №4(121)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Մամիկոն Դազարյան Հորդոր ներկա օրերի համար.....	1
Իգոր Ազանով Տիրությունից դեպի ուրախություն.....	4
Չգտի՛ր քո աղոթքի իրականացմանը.....	9
Բանտարկյալ N41102.....	10
Մահմեդական աղջկա զարմանալի պատմություն.....	14

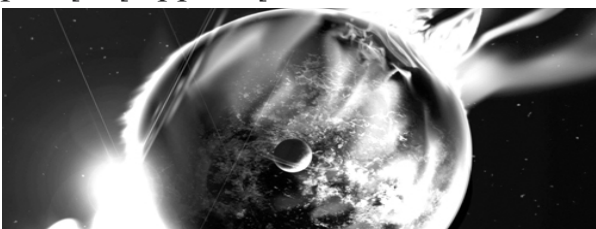
Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ բերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՀՈՐԴՈՐ ԱՍՏԾՈՒ

ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Սիրելիներ, Բ Պետրոս 3:9-14
խոսքերում ասվում է. «Տերը
չուշացներ իր խոստմունքը, ինչպես
ոմանք ուշացուցած կը սեպեն, հապա
մեզի երկայնամիտ կ'ըլլայ. վասն զի
չուզեր որ մէկը կորսուի, հապա որ
ամէնը ապաշխարանքի գան: Սակայն
Տերոջը օրը գողի պէս պիտի գայ, որ
ատեն երկինք սաստիկ շառաչիւնով
պիտի անցնի, ու տարերքները բռնկած
պիտի լուծուին, երկիր ալ, ու ինչ
գործեր որ անոր մէջ կը գտնուին,
պիտի այրուին: Ուստի որովհետև այս
ամէն բաները պիտի լուծուին, ձեզի
ի՞նչպիսի մարդիկ ըլլալ կը վայելէ
սուրբ վարմունքով ու բարեպաշտու
թեամբ, սպասելով ու արտորալով
Աստուծոյ օրուանը գալուն, որուն մէջ
երկինք կրակով այրուած պիտի
լուծուի, ու տարերքները բռնկած
պիտի հալին: Սակայն իր խոստ
մունքին համեմատ, նոր երկինքի ու
նոր երկրի մը կը սպասենք, որոնց մէջ
արդարութիւն կը բնակի: Ուստի, սիրե
լիներ, ատեն սպասելով ջանացէք, որ
ան ձեզ անբիծ ու անարատ գտնէ
խաղաղութիւնով»:

Պետրոս առաքյալն ասում է, թե
ինչպիսին պետք է լինի հոգևորը, և սա
անհանգստացնում է նաև ինձ: Թող
Աստված օգնի, որպէսզի լինի ապաշ
խարություն և դարձ:

Հայտնության գրքի 1:3-ում գրված
է. «Երանի՜ անոր որ կը կարդայ, ու
անոնց որ կը լսեն այս մարգարէու
թեան խօսքերը, և կը պահեն ինչ որ
անոր մէջ գրուած է. վասն զի ժա
մանակը մօտ է»:

Ինչպես Պետրոս առաքյալն ասաց,
ժամանակը մոտեցել է: Ես անհանգս
տացած եմ եկեղեցիների արթնության
համար: Հայտնության գրքում գրված
է յոթ եկեղեցիների մասին, և մենք
տեսնում ենք, որ Չմյուռնիայի և Ֆի
լադելֆիայի եկեղեցիների համար Տե
րը բացասական բան չի ասում, բայց
մնացած եկեղեցիներին ունի ասելիք
ներ, քանի որ եկեղեցիների վիճակ
ները տարբեր էին: Մեկը սերն էր
կորցրել, մեկ ուրիշը Բաղասամի վար
դապետությունն էր ընդունել, մյուս
եկեղեցին կարծում էր, թե իր վիճակը
շատ լավ է, իսկ մյուսն էլ գաղջ էր,
մեռած էր, Տիրոջ տված հանդերձները
կեղտոտել էր և այլն: Կարևոր է, որ
ամեն մի անհատ իր անձը քննի: Այսօր
Տերն ուզում է, որ բոլոր վիճակները
բացահայտվեն, և մենք անկեղծորեն

Թուրք., 2020թ., № 4 (121)

Նրա կամքը փնտրենք: Եվ Նա Իր Սուրբ Հոգու միջոցով բոլոր գաղտնի վիճակները կբացահայտի: Այսօր շատ ընկած վիճակներ կան. մեկը սերն է կորցրել, մյուսը՝ խաղաղությունը, հանգստությունը, բայց Տերն ուզում է արթնացնել: Այդ արթնությանը մենք կարոտ ենք: Այսօր շատերը նոր են հասկանում, որ պետք չէ սիրտը կապել նյութականի հետ: Շատերը նոր են փափագում հավաքությունների մասնակցել, բայց, ցավոք, հիմա չկա այդ հնարավորությունը: Բայց ժամանակին կային հավաքություններ, սակայն մարդիկ վարվում էին այնպես, ինչպես գրված է Եզեկիել 33:31-ում. «Անոնք ժողովուրդին գալուն պես քեզի կու գան, ու քու առջև իմ ժողովուրդիս պես կը նստին, և քու խօսքերդ կը լսեն, բայց զանոնք չեն ըներ. վասն զի անոնք իրենք բերնովը հաճութիւն կը ձևացնեն, բայց սիրտերնին իրենց ազահութեանը ետևէ կ'երթայ»:

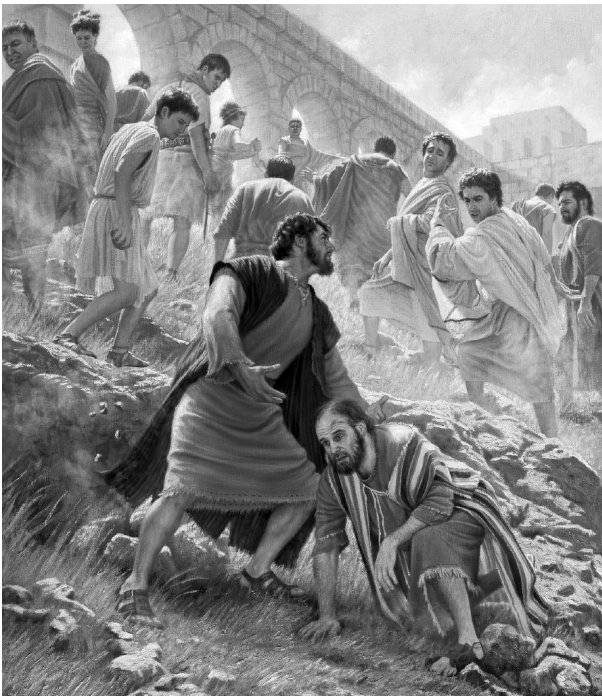
Շատերը գալիս էին եկեղեցի, լսում էին Աստծու Խոսքը, բայց դուրս էին գալիս ու գնում էին նյութականի հետևից, այսինքն՝ նրանց մեջ կյանքի փոփոխություն տեղի չէր ունենում:

Անգե մարգարեն գրում է. «Դարեհ թագաւորին երկրորդ տարին վեցերորդ ամիսը, ամսուն առաջին օրը, Տէրոջը խօսքը Անգէ մարգարէին ձեռքով Յուդայի իշխանին Սաղաթիելեան Զօրաբաբելի, ու մեծ քահանային Յովսեփեկեան Յեսուի եղաւ՝ ըսելով, Զօրաց Տէրը կը խօսի ու այսպէս կ'ըսէ. Այս ժողովուրդը կ'ըսէ թէ Ժամանակը չէ հասած, Տէրոջը տունը շինելու ժամանակը: Եւ Անգէ մարգարէին ձեռքով Տէրոջը խօսքը եղաւ՝ ըսելով, Արդեօք ժամանա՞կ է որ դուք ձեռունազարդ տուններնուդ մէջ բնակիք, ու այս տունը աւերակ մնայ: Սակայն հիմա զօրաց Տէրը այսպէս կ'ըսէ. Ձեր ճամբաներուն վրայով մտածեցէք: Շատ ցանեցիք, բայց քիչ բերիք. կերաք, բայց չկշտացաք. խմեցիք, բայց ծարաւնիդ չանցուցիք. հագուեցաք, բայց չտաքցաք. ու վարձքով բանողը ծակ քսակի համար կը վաստկի իր վարձքը» (1:1-6):

Մարդիկ այսօր էլ կարծում են, թե ժամանակը չէ, բայց Տէրը այլ բան է ասում: Անկախ վիճակից՝ կարևոր է, որ մտածենք հոգևոր կառույցի մասին: Փոթորիկը եկել է ստուգելու մեր հոգևոր կառույցը՝ արդյոք վեմի վրա՞ է, թե՞ ոչ: Կգան սովեր, փոթորիկներ, հիվանդություններ, և ոչ մի բան չի լինի քո տանը, եթե վեմի վրա է, իսկ եթե ավազի վրա է, Տիրոջ Խոսքը չես պահում, ապա տունը կկործանվի:

«Եւ պարսպապատ քաղաքներ ու պարարտ երկիր մը առին. ու ամէն բարիքով լեցուն տուններ, փորրուած

ջրհորներ, այգիներ, ձիթենիներ ու պտղաբեր ծառեր առատորեն ժառանգեցին. ու կերան, կշտացան ու գիրցան, և քու մեծամեծ բարիքներովդ գուարճացան: Սակայն քեզի անհնազանդություն ու ապստամբություն ըրին, և քու օրենքդ իրենց ետև ձգեցին, ու քու մարգարեներդ ալ մեռցուցին, որ զանոնք քեզի դարձնելու համար անոնց վկայություն կու տային. և քեզ մեծապես անարգեցին» (Նեեմիա 9:25-26):

Եթե մենք մեր խոսքով ասում ենք, որ Տիրոջ գալուստը մոտ է, մեր ապրածը պետք է համապատասխանի դրան: Շատ հաճախ մեր կյանքը չի համապատասխանում այդ օրերին, դրա համար Տերը գիտի, թե ինչպես անի, որ դարձի գանք, չկործանվենք: Նա սիրում է բոլորին, երկրի վրա ոչ մի բան չի կարող լինել առանց Նրա կամքի, ես այդպես եմ հավատում, համոզված եմ: «Քեզմե երկու բան կը խնդրեմ մեռնելէս առաջ զանոնք ինծմէ

մի արգիլեր. ունայնությունը և սուտ խօսքը ինծմէ հեռացուր. ինծի աղքատություն կամ հարստություն մի տար. իմ սովորական հացովս զիս կերակրէ. չըլլայ որ կշտանամ և քեզ ուրանամ, ու, Տերը ո՞վ է, ըսեմ. Եւ չըլլայ որ աղքատանամ ու գողություն ընեմ, եւ իմ Աստուծոյս անունը պարապ տեղ բերանս առնեմ» (Առակաց 30:7-9): Ինչքա՞ն լավ է, որ մարդը հացով էլ զոհանա Տիրոջից:

Ես հորդորում եմ, որ ձեր բոլոր հարցերը լուծեք, ձեր սրտերը մաքրեք: Ես ուզում եմ՝ այսօր բոլորը վկայեն, որ Տերը ծոմերի և աղոթքների արդյունքում բացել է իրենց վիճակը, և իրենք պետք է ապաշխարեն: Սա կլինի լավագույն վկայությունը:

Եսային 26:20-21-ում ասում է. «Գնա՛, ով իմ ժողովուրդս, քու սենեակներուդ մէջ մտի՛ր, ու քու վրադ դռներդ գոցէ. պահու՛ե քիչ մը, վայրկեան մը, մինչև բարկությունը անցնի: Քանզի ահա Տերը իր տեղէն կ'ելլէ, որպէս զի երկրի բնակիչներուն այցելություն ընէ իրենց անօրէնութեանը համար. ու երկիր իր արիւնները պիտի յայտնէ, եւ սպաննուածները ա՛լ պիտի չծածկէ»:

Հիմա ժամանակն է հարատև աղոթքների. մտի՛ր ներքին սենյակ, փնտրի՛ր Տիրոջ երեսը: Նա քեզ բան ունի ասելու թե՛ անձամբ քեզ համար, և թե՛ եկեղեցու համար: Թող Աստված օգնի, որ մենք խուճապի չմատնվենք, այլ ամեն վիճակի մէջ սրտանց Իր երեսը փնտրենք:

Մամիկոն Ղազարյան

Յուլիս, 2020թ., Փ 4 (121)

ՏԽՐՈՒԹՅՈՒՆԻՑ ԴԵՊԻ

ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ

Մեծ Բրիտանիայի հոգեբուժա-
րանի բժիշկներից մեկն ասել
է. «Եթե ես իմանայի, թե ինչպես կարե-
լի է մարդուն ազատել խղճի խայթից,
ապա ես դուրս կգրեի իմ հիվանդա-
նոցի հիվանդների մեծ մասին»: Մար-
դիկ փնտրում են խղճի խայթից
ազատվելու միջոցներ:

Մի հավատացյալ աղջիկ ենթարկ-
վում է բռնության, ինչի արդյունքում
հղիանում է: Նա գնում է հովվի մոտ և
ասում. «Ես չեմ ուզում այս երեխային,
ես որոշել եմ դադարեցնել հղիու-
թյունը»: Հովիվն ասում է. «Լավ է
պարտվես չարությունից, քան դառնաս
դրա շարունակողը՝ լարը չարության:
Դու տուժել ես չարության արդյուն-
քում, բայց եթե հեռացնես երեխային,
դու կլինես չարությունը շարունակող
լարը»: Աղջիկը լսում է այդ կարճ
հորդորն ու որոշում չլինել չարության
լար:

Հիսուսին հալածեցին, Նա անարգ-
վեց, բայց Իր բերանը չբացեց ու ոչ ոքի
չմեղադրեց: Աննային հալածում էր
նրա նախանձորդը՝ Փենանան, կսկը-
ծացնում և խիստ վշտացնում էր (Ա
Թագ. 1:4-8): Դու կարող է գաս եկե-
ղեցի, և քեզ հենց այնտեղ ոմանք նա-
խատեն, ցածրացնեն, որպեսզի դու
տրտնջաս ու բողոքես: Բայց եթե դու
չտրտնջաս ու չտարածես չարության
լարը, իմացի՛ր, որ Աստված լսում է
քեզ, քանզի Նա լսում է այն մարդկանց
լացը, ովքեր տուժել են չարությունից,
բայց չեն տարածել չարություն: Եթե
վերցնենք մարինջ ու ճգմենք, մարնջի
հյութ դուրս կգա, եթե աղանք՝ նորից
դուրս կգա մարնջի հյութ: Եթե մարին-
ջը թափով գցենք հատակին, ինչի
արդյունքում այն կիսվի, նորից մարն-
ջի հյութ դուրս կգա: Ինչ էլ մենք անենք
մարնջի հետ, սխտորի կամ սոխի հյութ
չենք ստանա: Նույնը քրիստոնյայի
կյանքում է. ինչ էլ որ կատարվի, պետք
է նրանից լույս դուրս գա, քանի որ այլ
կերպ լինել չի կարող:

Աննայի հոգին տրտում էր: Նա
գիտեր ճիշտ միջոցը. երբ հոգին
տրտում էր, նա աղոթում էր: Ցավոք,
այսօր շատերի հոգին տրտում է, բայց
աղոթք չեն անում: Նրանք այդ ցավն
ապրում են իրենց սրտում՝ փոխանակ

աղոթելու և ազատագրվելու: Մինչ Ամնան աղոթում էր երկար ու լացում, ամուսինն ասում էր կնոջը. «Ինչո՞ւ ես լացում ու չես ուտում, ինչո՞ւ է սիրտդ տրտում: Ես քեզ համար ավելի լավ չե՞մ տասը որդուց»: «Եւ նա աղօթք արաւ տրտմալից հոգիով դէպի Տէրը եւ շատ լաց եղաւ: Եւ ուխտ արաւ ու ասեց. Ով Զօրաց Տէր, եթէ քո աղախինի նեղութեանը նայես եւ ինձ յիշես, եւ քո աղախինին չմոռանալով՝ քո աղախինին արու գաւակ տաս, ես նորան Տիրոջը կնուիրեմ իր կեանքի բոլոր օրերումը» (Ա Թագ. 1:10-11):

Երբեմն հաղթանակից մեզ բաժանում է մի մանրութ. օրինակ՝ մենք պետք է ևս մեկ անգամ աղոթենք, բայց չենք աղոթում:

Բելառուսի մեր եկեղեցում կա մի քույրիկ, անունը՝ Ռայա: Նա իրական վկան է այն բանի, թե ինչ հրաշք կարող է անել աղոթքը: Մի օր, երբ ինքը տանն է լինում, իսկ ամուսինը՝ աշխատանքի վայրում, սպասք լվանալիս հանկարծ զգում է, որ սիրտը տազնապում է, և աչքերից սկսում է արցունք հոսել: Ժամը 11-ի կողմերը նա սկսում է աղոթել օտար լեզվով, չի հասկանում, թե ինչ է կատարվում: Թողնում է գործն ու շարունակում է աղոթել իր սենյակում՝ ծնկի գալով մոտ 20 րոպե: Մի փոքր հանդարտվում է և շարունակում է գործը: Ժամը 4-ից հետո զանգ է ստանում հիվանդանոցից և իմանում, որ ամուսինն այնտեղ է:

Նրա ամուսինը կահույքի գործա-

րանում էլեկտրականության սպասարկողն էր: Այդ օրն աշխատանքի ժամանակ բարձրանում է մեծ կռունկի վրա, որպեսզի վերանորոգի տանիքում վնասված ինչ-որ լար: Աշխատակիցներից մեկը, չիմանալով, որ վերևում աշխատող կա, միացնում է կռունկը և փորձում աշխատացնել այն, ինչի արդյունքում կռունկը մեր քույրիկի ամուսնուն մեծ արագությամբ հարվածում է պատին: Նա գլուխը կռունկի ու պատի արանքում սեղմված, կախված մնում է օդում այնքան ժամանակ, մինչև գալիս են շտապօգնության աշխատակիցները և տեղափոխում նրա հիվանդանոց: Երբ կինը հարցնում է, թե դեպքը ժամը քանիսն է տեղի ունեցել, հաճելիորեն զարմանում է ամուսնու պատասխանից. «Ժամը 11-ի կողմերն էր»: Իսկ զարմացած բժիշկներն ասում են. «Մենք չենք կարող բացատրել, թե ինչպես է ստացվել, որ դուք միայն գլխի մաշկի վնասվածք ունեք, ու ոչ մի ոսկոր չի կոտրվել կամ վնասվել»: Ի՞նչը այս տղամարդուն կյանք տվեց. բնականաբար, իր կնոջ աղոթքը: Մենք աղոթում ենք օտար լեզվով՝ չհասկանալով, թե ինչի մասին, բայց Աստված հրաշք է անում (Հռովմ.9:26):

Եղբայրներից մեկն ապրում է սեփական տանը, մեղվաբուծությամբ է զբաղվում: Իր ավտոմեքենային նա մի հարմարանք էր ամրացրել, որով փեթակները տանում էր դաշտ՝ լավ մեղր ստանալու համար: Հերթական ան-

Թուրքա, 2020թ., № 4 (121)

գամ, երբ տանում է մեղուները, մեծ անհանգստություն է զգում սրտում, սկսում է աղոթել և արագ հետ է գնում տուն ու ի՞նչ տեսնում... Նրա բակում հոսանքի երկու մեծ լարեր կային, որոնք մատակարարում էին տարածքի հոսանքը: Եղբայրը տեսնում է, որ լարերից մեկը՝ ֆազի լարը, պոկվել է և կախվել ծառի ճյուղից, բայց գետնին չի կայել, մնացել է մոտավորապես 20 սմ, որ կանգնի հողին: Եթե այն կանգնի հողին, կանջատվեր հոսանքը, բայց այն կախված էր ծառից: Բակում խաղում էին երեխաները, և եթե նրանցից մեկը կանգնի այդ լարին, անմիջապես կէլեկտրահարվեր: Աստված պահել էր երեխաներին, նրանք վազում էին բակում, բայց ծառին մոտ չէին գնացել: Ի՞նչը պահեց երեխաներին. ես ձեզ կասեմ՝ այն աղոթքը, որը հորդում էր եղբոր բերանից:

Մեր կյանքում էլ կան աղոթքի հետ կապված նման հրաշքներ: Նույնն արեց Աննան. նա աղոթում էր և ասում Հեղի քահանային. «Քո աղախնին չար կին մի՛ կարծիր, որովհետև իմ վշտերի ու նեղության շատության համար մինչև հիմա խոսեցի»: Այն ժամանակ Հեղին պատասխանեց և ասաց. «Գնա՛ խաղաղությամբ, և Իսրայելի Աստվածը տա քո խնդրածը, ինչ որ Նրանից խնդրեցիր»: Եվ նա ասաց. «Քո աղախինը թող քո առաջին շնորհք գտնէ: Եվ Աննան գնաց իր ճանապարհը, կերակուր կերավ, և երեսը այլևս տրտում չէր: Նա հավատաց Աստծու խոս-

տումին և այլևս տխուր չէր, չնայած դեռ հղի չէր: Նա աղոթքից հասկացավ, որ չպետք է տրտմի, և արդեն ախորժակն էլ վերականգնվեց: «Եւ Եղկանան մօտեցաւ իր Աննա կնկան. Եւ Տէրը նորան յիշեց: Եւ եղաւ որ տարին դառնալիս Աննան յղացաւ եւ մի տղայ ծնեց, եւ նորա անունը Սամուէլ կոչեց՝ ասելով, թէ Տէրիցը խնդրեցի նորան»:

Այս հրաշալի միջոցով է Տերը պատասխանում, երբ արտաքին ոչինչ չի փոխվել դեռ, բայց դու զգում ես, որ Նա քեզ պատասխանել է:

*«Եւ Աննան աղօթք արաւ եւ ասեց.
Իմ սիրտն ուրախացաւ Տէրովը,
Իմ եղջիրը բարձրացաւ Տէրով.
Բերանս իմ թշնամիների վերայ*

յայնացաւ,

Որովհետեւ քո փրկութիւնովն ուրախացայ:

Տէրոջը պէս սուրբ չկայ, որովհետեւ քեզանից ջոկը չկայ,

Եւ մեր Աստուծոյ պէս վե՛մ չկայ»:

Այսօր շատերն ասում են՝ Աբրահամի, Իսահակի, Հակոբի Աստված կամ իմ պապիկի Աստված: Իսկ Աննան այն անձնավորությունն էր, որն ասում էր. «Ի՛մ Աստված»: Շատ կարևոր է, որ մարդ ունենա Աստծու հետ այնպիսի հարաբերություն, որ Նա չլինի ինչ-որ մեկի Աստվածը, այլ լինի հենց ի՛ր Աստվածը:

«Եւ Հեղին Եղկանային եւ նորա կնկան օրհնելով ասեց. Տէրը քեզ այս կնկանից զաւակներ տայ Տէրոջը փոխ տրուածի փոխարէն. Եւ նորանք գնա-

ցին իրանց տեղը: Եւ Տերը այցելութիւն արաւ Աննային, որ յղացաւ եւ երեք տղայ եւ երկու աղջիկ ծնեց. Սամուէլ մանուկն էլ մեծացաւ Տիրոջ առաջին» (Ա Թագավորաց 1-3 գլուխներ): Եվ երբ Աննան կատարեց իր խոստումը և մանուկին նվիրեց Տիրոջ ծառայության

համար, Տերը օրհնելով օրհնեց նրան, և նա նորից երեխաներ ունեցավ:

Աննան այս ամենին հասավ իր անձնական աղոթքի, հաղորդակցության արդյունքում:

Աշխարհի երեսին տառապանքը շատ է: Ես առիթ եմ ունեցել զրուցելու մի կնոջ հետ, որն ամուսնու հետ ունեցել էր շատ լավ հարաբերություններ, բայց ամուսինը վաղաժամ մահացել էր: Դա այնքան արագ էր տեղի ունեցել, որ նա չէր կարողացել ընկալել: Նա ասում էր, որ ինքը հանգիստ չէր գտնում: «Ես թաղումից հետո դեռ երկար ժամանակ գնում էի գերեզմանոց, ընկնում էի նրա գերեզմանին և ասում էի՝ ինչո՞ւ ինձ թողեցիր մենակ: Ես մի բան հասկացա այդ ընթացքում, որ ինչքան էլ այնտեղ լացում էի կամ

խոսքեր ասում, չէի թեթևանում: Եվ մի օր ես հավաքությունից մեկի ժամանակ ասացի. «Տե՛ր, ես չեմ ուզում այս ցավը սրտումս ապրել: Եթե Դու կամեցար, որ նա մահանա, ապա Դո՛ւ ինձ մխիթարիր»: Եվ հենց այդ աղոթքի ժամանակ մխիթարվում է Աննայի նման: Նա ուներ վիշտ, բայց Աստված մխիթարեց:

Եթե քո հոգում ցավ կա, ապա մարդիկ անգոր են, քեզ միայն Աստված է կարող մխիթարել: Հոգու հետ միայն Աստված գործ ունի: Մխիթարիչ լույսը գալիս է այն դեպքում, երբ մարդը բացում է իր սիրտը: Ինչո՞ւ է ասում երկար աղոթեց: Ես ուզում եմ ձեզ ասել, որ եթե մարդիկ չեն կոտրվում փորձությունների արդյունքում, ապա իմացե՛ք, որ այդ մարդիկ Աստծու հետ խոսել գիտեն, ինչի արդյունքում Տերը նրանց մխիթարում է: Անկախ նրանից, թե դու ինչ խնդիր, ինչ վիշտ ունես, եթե տրտնջում ես՝ իմացի՛ր, որ Տերը քեզ չի օրհնի: Թշնամին գիտի, որ եթե դու տեղ տաս տրտնջին, ինքնըստինքյան կմերժես ու կհեռացնես Տիրոջը քեզնից: Դրա համար թշնամին ամեն կերպ ուզում է սիրտդ լցնել տրտնջով: Բայց մենք ունենք շատ լավ օրինակներ, ինչպիսին Աննան էր: Նրան դրդում էին տրտնջալու, բայց նա ամեն ինչ Տիրոջն էր ասում: Նրա տրտնած սիրտը վերջում լցվեց ուրախությամբ: Չկա ոչ մի դեղահաբ, որը կկարողանա մեր սիրտը ուրախությամբ լցնել: Միայն Աստված է կարող լցնել մարդու

Թուփա, 2020թ., № 4 (121)

հոգին ուրախությամբ, իսկ այս ուրախությունը գալիս է, երբ մարդն իր սիրտը բացում է Աստծու առաջ: Ես ձեզ ասում եմ, եկե՛ք այս միջոցից օգտվենք: Եթե դու հոգնել ես կյանքից և ուզում ես ձեռքերդ իջեցնել, ապա ավելի լավ է դու իջնես ծնկի և բարձրացնես ձեռքերդ: Եվ այդ վիճակում դու հետ չես նայի, հետ չես գնա, այլ կյանքիդ մնացած ընթացքում կլինես կանգնած: Աղոթքը մեծագույն հրաշքներ է գործում: Եվ մենք ունենք մեծագույն հնարավորություն՝ աղոթքի միջոցով հաղորդակցվելու այս հրաշագործ Աստծու հետ:

Աստված, Ում մենք աղոթում ենք, ոչ թե կարող է ինչ-որ բան անել, այլ Նա ամենակարող է: Նա բացում է կույրի աչքերը, խուլի ականջները, խոնարհեցնում է հպարտին, բարձրացնում է ընկածին: Եվ մեզ հնարավորություն է ընձեռված հաղորդակցվելու այս ամենակարող Աստծու հետ: Պողոս առաքյալն ասում է. «Ձեր բոլոր հոգսերը նրան հանձնեք»:

Մի քույր արցունքն աչքերին գնում է հովվի մոտ ու ասում.

- Եթե Աստված վերցնեք իմ սրտից տազնապը, ես հանգիստ կունենայի:

Հովվիվը բացում է Սուրբ Գիրքը և կարդում.

- «Ձեր հոգսերը նրան հանձնեք, քանի որ նա հոգ է տանում ձեր համար»: Քո՛ւյրս, դու ասում ես՝ եթե Նա վերցնի քո մի հոգսը, բայց Նա վերցրել է բոլորը: Եթե դու Նրա հետ

աղոթքի կապ ունենաս, ոչ մի խնդրի առաջ չես կանգնի: Եթե քո մտերիմը լինի Տերը, դու կլինես անհաղթ:

Շատերը անհաղթ են թվում, բայց փոքր խնդիրը նրանց տապալում է: Քո աղոթքի կապը շատ կարևոր է, դու Նրա ցանկալի զավակն ես, Նա միշտ ուզում է լսել քեզ: Երբ մարդկանց մեծ խումբ է հավաքվում, որտեղ կան շատ երեխաներ, մեծեր, ընդհանուր աղմուկ է տիրում: Բայց հենց լսվում է երեխայի ձայն, որը կանչում է իր մորը, մայրն անմիջապես, մի վարկյանում արձագանքում է: Մայրը հազար ձայնի մեջ տարբերում է իր երեխայի ձայնը: Տերն ասում է՝ եթե մայրը թողնի իր կաթնակեր երեխային, ես չեմ թողնի: Քո ձայնը Աստված լսում է հազարավոր ձայների մեջ: Դու խորթ չես, դու ծնվել ես Նրա թանկ արյան միջոցով: Դու կարող ես քո բոլոր խնդիրներն ասել նրան: Նա լույս է և պատրաստ է քո սիրտը լցնելու այդ լույսով ու խաղաղությամբ: Աղոթքը հասանելի է մեզ բոլորիս: Չարը ինչ էլ ձեռնարկի, եթե դու հարատև աղոթես՝ նա կձախողի: Եթե դու հոգնել ես կյանքի խնդիրներից, անընդհատ պայքարելուց և ուզում ես հանձնվել՝ ձեռքերդ ցած իջեցնելով, ես քեզ ասում եմ, որ ավելի լավ է ծնկի գաս ու ձեռքերդ աղոթքով վեր բարձրացնես:

**ՏԽՐՈՒԹՅՈՒՆԻՑ ԴԵՊԻ
ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ ՏԱՆՈՂ
ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ ԱՂՈԹՔՆ Է:**

Իզոոր Ազանով

ՉԳՏԻ՝Ր ՔՈ ԱՂՈԹՔԻ ԻՐԱԿԱՆ ԱՅՄԱՆԸ

*«Բան մը կը խնդրեն Տէրոջմէն, ու ասիկա կ'աղաչեն, որ կեանքիս
բոլոր օրերը Տէրոջը տան մէջ բնակին...»*

Կարևոր է ջանալ և լինել կենտրոնացած այն բանի վրա, ինչի համար աղոթում ես, այսինքն՝ լինել մի նպատակի մարդ։ Օրինակ՝ սրբություն պետք է փնտրել ոչ միայն աղոթքներում, այլ նաև իրական կյանքում՝ արարքներում և հարաբերություններում, «Այնպէս խօսեցէք և այնպէս ըրէք...» (Յակ. 2:12), այլապես դուք քամու աշխատանք կ'անէք։

Աղոթքի ժամանակ դուք ձեր միտքն արտահայտելու համար կարող եք օգտագործել շատ գեղեցիկ և վերամբարձ բառեր, սակայն մարդկանց հետ սովորական շփման ժամանակ խոսել բոլորովին այլ բաների մասին՝ նույնիսկ շեղվելով ոչ առաջնային կարևորության կամ նույնիսկ վնասակար հարցերի շուրջը։ Սակայն եթե մարդն իսկապես ծարավից մեռնում է, բացահայտ երևում է, թե ինչի մասին է խոսում կամ ինչի մասին մտածում։

Մոտավորապես նույնանման մի բան է տեղի ունենում այսպես կոչված «քրիստոնյաների» կյանքում. «Կը խոստովանին թէ զԱստուած կը ճանչնան, և իրենց գործերովը կ'ուրանան,

պիղծ ու անհնազանդ ըլլալովնին, և ամէն բարի գործի անպիտան» (Տիտոս 1:16)։

Շատ ծնողներ իրենց զավակների համար աղոթքով խնդրում են, որ նրանք լինեն բարեպաշտ և սուրբ հավատացյալներ, սակայն իրենց սեփական կյանքերում չեն հաստատում այդ աղոթքները։ Գիտե՞ք, որ արարքների ձայնն ավելի բարձր է, քան բառերինը, քանի որ բառերը սովորեցնում են, իսկ արարքները՝ համոզում։ Ահա թե ինչու մարդիկ այնքան էլ չեն հավատում այն քարոզիչների շքեղ քարոզներին և ճոխ բառաֆոնդին, ովքեր գործնականում ցույց են տալիս հակառակը և սեր են դրսևորում ամեն տեսակի աշխարհայինի նկատմամբ։

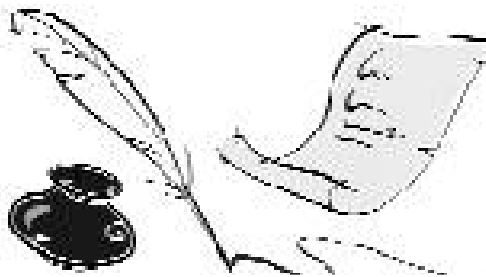
Սակայն Աստված կարծես թե մեզ հարց է ուղղում. «Իսկ քեզ իսկապե՞ս պետք է այն, ինչի համար աղոթում ես ու խնդրում»։ «Կը խնդրէք ու չէք առնէր, վասն զի չարաչար կը խնդրէք՝ որպէս զի ձեր ցանկութիւններում բանեցնէք» (Յակ. 4:3)։ Եվ նախքան այն, որ Աստված քեզ քո խնդրածը կտա, Նա քեզ այդ բանում կփորձի։ Ուրեմն թող մեր աղոթքներն ու փնտրտուր-

Թուրք., 2020թ., ԾԿ (121)

ները, ցանկություններն ու նպատակները, խոսքերն ու գործերը գնան նույն ուղով՝ միևնույն նպատակակետին:

Ժողովրդական ասացվածքն ասում է. «Աղոթի՛ր այնպես, կարծես ամեն բան կախված է Աստծուց, բայց միևնույն ժամանակ այնպես աշխատիր, կարծես ամեն բան քեզնից է կախված»: Քանի որ «...հավատքը յուսացուած բաներուն հաստատութիւնը ու չերեցած բաներուն ապացոյցն է» (Եբր. 11:1), այսինքն՝ տեսությունը գործնականում իրակա-

նացնելը իրականում այն է, ինչով մենք ապրում ենք և ինչի ձգտում:

ՔԱՆՏԱՐԿՅԱԼ

N 41102

Հալածանքի ժամանակ ես գաղտնի կերպով Աստվածաշունչ էի տեղափոխում: Հավատարիմ մարդիկ նշանների միջոցով ասում էին, թե որ քաղաք և որ համարի գնացքի կայարան պետք է տանեն ծանրոցները: Մի անգամ ինձ դավաճանեցին, ինչի արդյունքում էլ ձերբակալվեցի: Քննություն որպես այդպիսին չեղավ, միայն՝ դատ: Դատավճռում գրված էր. «Հանցագործության համար մեղավոր ճանաչել և նշանակել պատիժ՝ վեց տարվա ազատազրկում ընդհանուր ռեժիմի ուղղիչ աշխատանքային գաղութում»: Աքսորի վայրը Կոլիման էր, ես այդ ժամանակ քսանութ տարեկան էի: Ճամբար հասնելուն պես ստուգե-

ցին փաստաթղթերը, ստուգումը ինքնին նվաստացնող էր, ինչպես նաև անձնական իրերս ստուգեցին, կտրեցին մազերս և շարունակեցին մնացած փուլերը, որոնք գրեթե նույնն էին: Ապա տվեցին ցուցումներ և իմ անձնական համարը: Այդ պահից ես համար 41102 բանտարկյալն էի: Հետո տարան բարաք: Ամեն ինչ սև էր կամ մոխրագույն, գարշահոտություն էր տիրում: Հոտը կանգնած էր մշտապես՝ քրտինքի, անմաքուր մարդկանց, խոնավության և մահվան հոտ: Բանտը նման է ինչ-որ անկուշտ երևույթի, նման է կուռքի, որը պատրաստ է ընդունելու նորանոր զոհեր: Ճամբարում ապրելը սթրեսային է, գումարած

դրան՝ նաև հոգնեցուցիչ աշխատանքը, որից հնարավոր չէ հանգստանալ: Այդտեղ եղունգներն արյունոտ են և կոտրված այնպես, որ ցավից գդալ չես կարողանում բռնել: Իսկ ամանը, որն իբրև ապուր է պարունակում, լի է ճիճուներով և ինչ-որ նմանատիպ բաներով: Քունը միշտ պակաս է, և հանգիստ չկա: Դա դրդում էր ինքնասպանության, շատերը կախվում էին, նետվում տեխնիկայի տակ, եթե կարողանում էին հարմարեցնել: Օրերը ձգվում են հոգնեցուցիչ, երկար: Այդ կյանքի տպավորությունը սարսափելի է: Ես միշտ ուզում էի արթնանալ այդ երազից, բայց, ավա՜ղ, դա երազ չէր, այլ իրականություն: Ես այս ընթացքում միշտ խոսում էի ինքս ինձ հետ, աղոթում և ինքս ինձ կրկնում էի ու ասում, որ ես տառապում եմ Հիսուս Քրիստոսի անվան համար: Այդպես անցան ժամեր, օրեր, ամիսներ, տարիներ:

Եվ ահա, համաճարակի հերթական բռնկումը ճամբարում: Այս անգամ այն չըջանցեց ինձ: Օրեցօր ավելի էի վատանում, հասել էի նրան, որ չէի կարողանում վեր կենալ: Ինձ տարան աղբանոց (այդպես էին կոչում դիահերձարանը) և թողեցին, որ մահանամ: Ես շրջապատված էի դիակներով: Մտովի դիմեցի Աստծուն, քանի որ այլ կերպ չէի կարողանում, ուժասպառ էի: «Աստվա՛ծ իմ, ես մեռնում եմ, և Դու գիտես, որ այս կյանքը թանկ չէ ինձ համար: Ես շնորհակալ եմ բոլոր փորձությունների համար, որ կրել եմ, և Դու օգնել ես ինձ, ուժ տվել: Ես սիրում եմ Քեզ և սպասում եմ, որ մտնեմ Սուրբ քաղաքի դարպասներից ներս»: Բայց հանկարծ ես տեսա Հիսուսին, և Նա ինձ ասաց. «Դու չես կարող մտնել քաղաքի դարպասներով»: Ես հարցրի՝ ինչո՞ւ, Տե՛ր: Նա ասաց. «Դու չես կատարել Իմ պատվիրանը, որտեղ ասված է՝ ով սիրում է Աստծուն, սիրում է իր եղբորը: Ով որ ասում է, թե ինքը սիրում է Աստծուն, բայց իր եղբորն ատում է, նա ստախոս է, որովհետև եթե ատում է իր եղբորը, որին տեսնում է, ինչպե՞ս կարող է սիրել Աստծուն, որին չի տեսնում: Իմ պատվիրանն է, որ նա, ով սիրում է Աստծուն, սիրի նաև իր եղբորը»: Ես միանգամից հասկացա, որ Տե՛րը նկատի ունի այն քրոջը, որը դավաճանել էր ինձ: Ու ես ասացի. «Աստվա՛ծ իմ, ես այսքան տանջվել եմ նրա պատճառով, իմ տեսքն ամբողջովին փոխվել է, ես նույնիսկ չեմ կարողանում հայելու մեջ նայել ինձ:

Թուֆա, 2020թ., № 4 (121)

Սովից միայն ոսկորներս են մնացել, մազերս թափվել են, ես ճաղատ եմ: Սի ոտքս կոտրվել է և սխալ սերտաճել, ինչի արդյունքում ավելի կարճ է, ես հաշմանդամ եմ դարձել: Չէ՞ որ ես այդքան տառապեցի այդ Հուդայի պատճառով: Այդքանից հետո այժմ նա նույնպես բարաքում է՝ ինձ հետ»:

Տերն ասաց. «Ես գիտեմ քո գործերը, քո աշխատանքը և քո համբերությունը: Դու շատ բան տվեցիր և Իմ անվան համար շատ աշխատեցիր ու չհոգնեցիր: Բայց Իմ Խոսքն ասում է՝ եթե մարմինդ այրվելու տաս, բայց սեր չունենաս, ոչ մի օգուտ չես ունենա: Երկինք ու երկիր կանցնեն, բայց Իմ խոսքերը չեն անցնի»: Նա ինձ նայեց կարեկցանքի, սիրով լի աչքերով, որից հետո անհետացավ: Ամմիջապես վախ առաջացավ, ես մահվան ինչ-որ սարսափելի զգացում ապրեցի, որից չէի կարողանում հեռանալ: Ես տեսա նրան, ով առաջացրեց այդ զգացումը. սատանան ծիծաղելով ասաց. «Դու ուզում էիր մտնե՞լ դարպասներով: Դու պետք է լինես անդունդի մեջ, դու մտնելու ես դժոխքի դարպասներով, խավարի դարպասներով, որը բացել է իր երախը: Այստեղ են շատ մարդասպաններ, հանցագործներ և վերջապես բոլոր նրանք, ովքեր իմ կամքն են կատարել: Իսկ դու չես ներել և ատում ես մի հոգու, ու դա բավարար պատճառ է, որ ես իրավունք ունենամ քեզ վրա»: Այս խոսքերն ասելու ընթացքում նա ավելի ու ավելի էր ինձ

մոտենում: Ես սարսափած հազիվ արտասանեցի. «Հիսուս Քրիստոսի անունով հրամայում եմ», իսկ նա ի պատասխան ասաց. «Ես գիտեմ Հիսուսին և նրանց, ովքեր երկրպագում են Նրան հոգով և ճշմարտությունով, իսկ դու ո՞վ ես»: Սա ասելով՝ նա քայլ առ քայլ մոտենում էր ինձ՝ վայելելով իմ վախը, տագնապը և բացարձակ անօգնականությունը: «Ես քեզ ուղարկում էի չար մտքեր, իսկ դու դրանք չէիր մերժում, այլ ընդունում էիր: Ես էի լցնում սիրտդ չարախնդությամբ, երբ ինչ-որ դժվարության էիր հանդիպում: Բո լեզուն բորբոքված էր գեհենից, ինչպես մահաբեր սուր: Դու մարդասպան ես, որը կատարել է իմ կամքը»:

Ես աննկարագրելի սարսափի մեջ էի անսպասելիորեն բացահայտված այս ճշմարտությունից: Ես իմ աչքին դարձել էի սարսափելի արարած: Այդ պահին դու քեզնից փախչել չես կարող, դու տեսնում ես քեզ այնպիսին, ինչպիսին որ կաս: Կապ չունի, թե ով է մեղավոր, ինչքան է նրա սխալը, այստեղ կարևոր է՝ դու սիրո՞ւմ ես մեղավորին, թե՞ ոչ: Վախեցած և անօգնական այդ վիճակում ես աղերսեցի. «Հիսուս, ողորմի՛ր ինձ»: Չարը հենց այդ պահին կանգ առավ, քարացավ և ինձ ասաց. «Լռի՛ր, ձայնդ կտրի՛ր»: Ես շարունակեցի մտքում աղերսել Հորը և ասացի. «Հա՛յր, ես արժանի չեմ քո դուստրը կոչվելու: Բայց ես աղերսում եմ Բեզ Հիսուս Քրիստոսի անունով, որ թափեց Իր թանկ արյունը Գողգոթայի խաչի վրա, ողորմա՛ծ եղիր և գթա՛

մեղավորիս: Ես գիտակցում եմ իմ մեղքը և իմ անօրեննությունը: Ես այժմ հասկանում եմ, թե ինչ է նշանակում ինձ համար Հիսուս Քրիստոսի թափած արյան յուրաքանչյուր կաթիլը, ես այժմ հասկացա, թե ինչպես եմ Հիսուս Քրիստոսին վերքեր հասցրել իմ անօրեննությունների պատճառով: Հա՛յր, խնդրում եմ Բեզ, ողորմի՛ր ինձ Հիսուս Քրիստոսի անունով՝ իմ քրոջը չսիրելու համար: Ես հիմա կսիրեմ ոչ թե խոսքով կամ լեզվով, այլ գործով ու ճշմարտությամբ»:

Դեր զայրությով նետվեց ինձ վրա՝ իր գարշելի թաթերը վրաս երկարացնելով, անեծք թափելով: Բայց հենց այդ պահին իմ ու դևի միջով անցավ կրակոտ մի սուր, որը մեզ բաժանեց:

Դեր կատաղությունից դողալով գլուխը թափահարեց և սարսափելի ծամածռվեց: Ինչքան էլ նա բարկացավ ու անիծելով անարգեց ինձ, ես

տեսա, որ նա այլևս իշխանություն չունեի ինձ վրա: Գլուխը ետ գցելով նա թքում էր, որից հոտած հոտ էր գալիս: Նա թողեց ու հեռացավ, իր հետ հեռացավ նաև անդունդը ու խավարը: Եվ ես հասկացա, որ մահը հեռացավ:

Ես լցվեցի երկնային խաղաղությամբ: Այստեղ՝ դիահերձարանում, իմ շուրջը առնետներով ծածկված դիակներ էին դրված, ես իջա իմ տեղից և գետնին ընկնելով լաց եղա ու գոռացի. «Նա ինձ ողորմաց: Նա ինձ ողորմություն արեց իմ Փրկիչ Աստծու, իմ Տեր Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Փառք ու մեծություն, պատիվ ու գովք, այսուհետ և միշտ, հավիտյանս հավիտենից: Ալելուիա, ամեն: Եվ իմ սրտում լսվեց Սուրբ Հոգու ձայնը, որն ինձ ասաց. «Խաղաղություն քեզ, Իմ զավակ»:

Խաղաղություն և ձեզ, իմ սիրելի ընթերցողներ: Նայե՛ք ձեր սրտում, թե արդյոք կա՞ սեր ձեր մերձավորի հանդեպ: Դուք ապրում եք ազատությա՞ն, թե՞ կապանքների, մեղքի և ատելության մեջ: Չե՞ք սիրում ձեր մերձավորին: Իմացի՛ր, Հիսուսը եկավ տանջվածներին ազատ արձակելու: Ընդունի՛ր հավատքով, որ այս խոսքով Հիսուս Քրիստոսն է դիմում ձեզ և թույլ է տալիս ներել և աղոթել ձեր թշնամիների և մեղավորների համար:

Թող Տերը օրհնի ձեզ, և թող փառավորվի ձեր միջոցով:

**«Новая Надежда» լրագիր
(Ուկրաինա)**

Յուլիս, 2020թ., № 4 (121)

ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆ ԱՂԶԿԱ ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Այս աղջիկը մահմեդական գիտնականի և իմամի դուստր է: Հիսուսը պահպանեց նրա կյանքը, երբ ընտանիքը պատրաստվում էր սպանել նրան:

Նրա անունը Զուբադայտ է: Նա լավ ուսանողուհի է եղել: Չնայած իր ունեցած կրոնական դաստիարակությանն ու կրթությանը՝ նա չի ունեցել մի կարևոր բան. խաղաղություն իր սրտում:

Որքան քոլեջում բարդանում էր ուսումնական ծրագիրը, այնքան մեծանում էր նրա ներքին անհանգստությունը:

Մի անգամ հանրակացարանում նա գտնում է մի քրիստոնեական գրքույկ, որը, հավանաբար, ինչ-որ մեկը մոռացել էր այնտեղ: Ինչպես հետագայում պարզվում է՝ դա Ավետարան էր: Երբ աղջիկն առաջին անգամ կարդում է Ավետարանը, այն շատ հարազատ է դառնում նրա հոգուն:

Մի քանի օր անց նրա կյանքում անսովոր բաներ են կատարվում: Մի պայծառ, իրականության հասնող

երագուն նրան հայտնվում է Հիսուսը, դիպչում նրան և ասում. «Մի՛ անհանգստացիր և մի՛ տխրիր: Հավատա՛ Հայր Աստծուն և Ինձ, որովհետև Ես Խաղաղության Իշխանն եմ: Ես խաչվեցի, մահացա և հարություն առա, որ քեզ տամ խաղաղություն և հավիտենական կյանք»:

Երբ հաջորդ օրը Զուբադայտը արթնանում է, նրան հանգիստ չի տալիս մի հարց. արդյոք իր հետ կատարվածը պարզապես երա՞զ էր, թե՞ ավելին: Կասկածները տանջում են աղջկան: Նա ոչ մի կերպ չի կարողանում Հիսուսին հավատալ, քանի որ, ի վերջո, նրա հայրը մահմեդական էր և կարևոր պաշտոն էր զբաղեցնում տեղական մզկիթում:

Մի օր Զուբադայտը գնում է ջրհորի մոտ: Արդեն գրեթե մթնել էր, և գետինը շատ դյուրասահ էր դարձել: Նա սայթաքում ընկնում է ջրհորի մեջ և կորցնում գիտակցությունը: Անգիտակից վիճակում տեսնում է, թե ինչպես Հիսուսն իրեն հանում է ջրհորից և

դնում գետնին: Հիսուսի ձեռքերում նա իրեն լիովին անվտանգ է զգում՝ ինչպես երեխան սիրող հոր ձեռքերում:

Աղջկան զգուշորեն դնելով գետնին, երբ նա գրեթե անգիտակից վիճակում էր, Հիսուս ասում է. «Ես եմ Հարությունը և Կյանքը: Ինձ հավատացողները թեև մեռնեն էլ՝ կապրեն: Եվ ով Ինձ հավատում է, հավիտյան կապրի»: Այդ պահին Ջուբադայտի սրտում հավատք է ծնվում: «Ես հավատում եմ Քեզ՝ որպես Տիրոջ և Փրկչի», - բացականչում է նա ու իր կյանքը Քրիստոսին հանձնում:

Հիսուսի հետ այս հիասքանչ հանդիպումը կատարվում է այն ժամանակ, երբ նա, փաստորեն, անգիտակից վիճակում էր: Եվ երբ արթնանում է, նրա շուրջն արդեն մի քանի հոգի հավաքված են լինում ու զարմացած նայում են նրան: Աղջիկը լիովին անվնաս էր, այնպես որ, կարողանում է վեր կենալ և գնալ տուն:

Երբ Ջուբադայտը պատմում է իր ընտանիքին Քրիստոսի հետ հանդիպման և իր հավատքի մասին, բոլորը խիստ տխրում են և փորձում հետ

պահել նրան Հիսուսին հետևելու որոշումից: Այնուամենայնիվ, աղջիկը փորձում է Աստծուն հավատարիմ մնալ: Իր ընտանիքի անդամների բոլոր փաստարկները չեն բեկում նրա վճռականությունը, և նա սկսում է աճել իր հավատքի մեջ:

Երբ աղջկա ընտանիքը հասկանում է, որ դուստրը չի պատրաստվում հրաժարվել իր հավատքից, հայրն ու եղբայրները որոշում են, որ նա խայտառակում է իրենց ընտանիքը, ուստի պետք է դրա դիմաց վճարի ամենամեծ գինը՝ իր կյանքը: Նրանք տան պայմաններում էլեկտրական աթոռ են պատրաստում և միացնում են այն էլեկտրականությանը: Աղջկան գրեթե ամբողջությամբ մերկացնում են և ուժով կապում այդ աթոռին: Նա գոռում է, խնդրում ազատել իրեն, բայց ապարդյուն:

Երբ Ջուբադայտը հասկանում է, որ իրեն մահ է սպասվում, խնդրում է իր վերջին ցանկությունը կատարել՝ տալ իրեն իր Աստվածաշունչը: Եղբայրներից մեկը աղջկա սենյակից բերում է Աստվածաշունչն ու շաքրտում նրա ծնկներին: Երբ աղջիկն զգում է գրքի ծանրությունն իր ծնկներին, զարմանալիորեն խաղաղվում է:

- Եթե ուզում ես այդ կեղծ գրքի հետ մեռնել, թող այդպես էլ լինի, - ասում է հայրը:

- Դա միայն ցույց կտա քո կեղծ կրոնի անգործությունը, - ավելացնում է եղբայրը:

Երբ հայրը լարը միացնում է

Յուլիս, 2020թ., № 4 (121)

հոսանքին, ոչինչ չի կատարվում: Նա փորձում է նորից ու նորից, փորձում միացումները, բայց միևնույնն է, էլեկտրականությունը չի միանում:

Վերջապես, հասկանալով, որ ոչինչ չի ստացվում, հայրը մեկ անգամ ևս ապտակում է աղջկան ու այդպես կիսամերկ տնից դուրս վռնդում «Դու այլևս իմ աղջիկը չես» խոսքերով: Նվաստացման ու ցավի արցունքները կույլ տալով՝ աղջիկը վազում է իր հավատացյալ ընկերների մոտ:

Դրսում կիսամերկ հայտնվելը խայտառակություն է մահմեդական երկրում ապրող աղջկա համար: Սակայն հետագայում պարզվում է, որ այդ գիշեր դրսում ոչ ոք չի եղել, բացի հարևաններից մեկից: Նա էլ հետո պատմում է, որ աղջկան սպիտակ հանդերձներով է տեսել:

Աղջիկը համոզված է, որ Աստված էր ծածկել Իր մերկությունը՝ ճերմակ հանդերձներ հագցնելով նրան այնպես, ինչպես վերցրել էր իր ամոթն ու ծածկել Քրիստոսի արդարությամբ:

Չուբադայտը մինչ օրս մնում է Հիսուս Քրիստոսի հավատարիմ հետևորդն ու ակտիվորեն մասնակցում ընդհատակյա եկեղեցու կյանքին:

Աղբյուր՝ <http://bible-facts.ru/>

Մի՞թե ընկածը պիտի չելլե, և խոտորածը ետ չպիտի՞ դառնա

Ու անոնց ըսես, Տէրը այսպէս կ'ըսէ. Միթէ անոնք պիտի իյնան ու պիտի չեղլէ՞ն. Կամ մէկը ճամբայէն կը խոտորի ու ետ չը՞ դառնար. Ինչո՞ւ այս Երուսաղէմի ժողովուրդը մշտապէս խոտորումով մը խոտորեցաւ. Անոնք նենգութեան յարեցան, դառնալ չուզեցին: Ականջ դրի ու մտիկ ըրի, անոնք շիտակ չեն խօսիր. մարդ մը չկայ որ իր չարութենէն զղջայ, ու ըսէ թէ Ինչ գործեցի. ամէնը ինեց ընթացքին դարձան՝ պատերազմի վազող ձիու պէս: Արագիլը անգամ օդին մէջ իր որոշ ժամանակը կը դիտէ, ու տատրակը և կռունկը ու ծիծեռնիկը իրենց գալուստին ժամանակը կը դիտեն, բայց իմ ժողովուրդս Տէրոջը դատաստանը չգիտեր: Ի՞նչպէս կ'ըսէք թէ Մենք իմաստուն ենք, ու Տէրոջը օրէնքը մեր քով է. իրաւցնէ ահա դպիրներուն սուտ գրիչը ստութիւն կը գործէ» (Երեմիա 8:4-8)

ՍԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ դուք հավատար Իրեն ու փրկության ունենաք: Այդ մասին Հովհաննոս 3:16-ում կարդում ենք. «Որովհետեւ Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն տվեց, որ ով Նրան հավատա՝ չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:

Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծու և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093 813153	Մալխասյան Օնիկ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 843504	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Մարգին
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Նազարյան Միսրոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Ամառյան Արթուր
Շենգավիթ, Զարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Յ-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Շրջաններ		
Արուսյան	094-91-43-24	Քելիշյան Ջանիկ
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Սյրուչյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան Վազգին
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Սույուպա, 094-68-67-68 Արմեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միկե
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարպաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միկե
Դամբարակ(Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Մուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարձանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Մախտակ	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Մեան	093-48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոյիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

